

IZ KNJIGE: JOSIP IZ NAZARETA – ČOVJEK POVJERENJA (Bernard Martelet)

JOSIP – MARIJIN ZARUČNIK

Sveti Josip – malo se zna o njemu. Na pitanje: Tko je Josip? treba odgovoriti: Marijin muž. A ako se pita: Tko je Marija? ne treba se domišljati: Marija je bezgrešna Djevica, koja je svijetu rodila Krista, Spasitelja, Božjeg Sina. Josip je muž Majke Božje, muž Kraljice neba, Majke Crkve, Majke svih nas.

Nikad nećemo dosta razmišljati o ovoj izreci Evanđelja: "Josip, muž Marije, od koje se rodio Isus koji se zove Krist" (Mt 1,16). Svaka riječ ima duboko značenje, a istodobno i odnos s otajstvom utjelovljenje Riječi. Josip nije izmišljena osoba, nego je stvaran čovjek s imenom, koji su mu dali njegovi roditelji. On je zadnja karika dugačkog lanca, koji se pruža sve do Abrahama; iako nema kraljevskog prijestolja, ostaje jamac obećanja koja nadilaze prostor i vrijeme.

Mnoge osobe žale što u Evanđelju ne nalaze više pojedinosti o Mariji i Josipu. Njima se čini da bi više potankosti o njihovoj obitelji, poslovima i njihovim svojstvima plodnije hranilo njihova razmatranja. I zaista, ništa se ne zna o njihovoj dobi, o okolnostima njihove ženidbe, o razlozima koji su naveli jednog Davidova sina da se nastani u Nazaretu. Na sve to treba odgovoriti: kad bi Bog smatrao korisnim za nas izobilje pojedinosti, on bi nam ih i pružio.

... Evanđelje nije samo dobra vijest, Evanđelje je sam Bog koji nas pita i koji nas obvezuje da zauzmemo držanje prema njemu i prema njegovu stvorenju. On nam postavlja pitanje povjerenja: vjerujemo li njegovu velikom naumu ljubavi. Prihvatiti Evanđelje znači pustiti da proдре u nas živa istina, vatra koja je sišla s neba i koja mora sve zapaliti. Marija bijaše prva korisnica ove žive istine, ove vatre koje je sišla s neba; no Marija bijaše u tom trenutku već pristala na ženidbu s Josipom. Oboje su usko vezani na ovaj veliki događaj. Marija je nerazdruživo vezana na svoga Sina, a Josip na svoju ženu. Izvan Krista Josip i Marija nisu zanimljivi za povijest. Ono što je zanimljivo i zaslužno u životu Marije i Josipa nije od toga što su učinili, podnijeli ili pretrpjeli, nego od toga što je gospodin učinio u njima i po njima. Nitko nije primio toliko koliko oni; no nitko ne bijaše kao oni spreman prihvatiti darove koje im Gospodin namjenjuje.

PITANJE POVJERENJA

... Marija i Josip odgovoriše povjerenju koje im je iskazao Gospodin, i to uzvratnim pouzdanjem. Bog je znao kome se obraća i bio je siguran da može računati s njima pa i usred najvećih poteškoća. Bezuvjetno povjerenje nije isto što i nepromišljeno povjerenje. I Marija i Josip iskazali su povjerenje Bogu i u najmučnijim okolnostima. Imali su i uzajamno povjerenje. To su složniji među sobom bili što su bili u punijem skladu s Gospodinom....

JOSIP I MARIJA

...Sveti Bernard piše: "Ne može se dvojiti da je taj Josip, s kojim se majka Spasiteljeva dogovorila za ženidbu, bio dobar i vjeran čovjek. Da, on je čedan i razborit sluga, koga je Gospodin postavio da bude potporanj njegove majke, hranitelj njegova tijela, i – da sve reknemo – jedini i savršeno siguran suradnik njegovih velikih nauma na zemlji."

NE BOJ SE! PRIHVATI!

Nije želio izdati trudnu Mariju, nego je smišljao kako bi se potajno odijelio od nje. Tada mu se ukaza anđeo u snu i reče mu: "Josipe, sine Davidov, nemoj se bojati kući dovesti ženu svoju Mariju, jer je ono što je ona začela od Duha Svetoga. Rodit će sina, i nadjeni mu ime Isus, jer on će izbaviti svoj narod od grijeha njegovih. (Mt 1,20-21). ... Anđeo mu ne prigovara zbog kolebanja, nego ga ohrabruje i potiče na pouzdanje prema Bogu i da odlučno preuzme svoje odgovornosti gledom na majku i dijete. Ne boj se! Uzmi Mariju, svoju ženu; uzmi na brigu ovo dijete i daj mu ime Isus; prihvati da mu budeš sijena njegova nebeskog Oca...

UZMI DIJETE I NJEGOVU MAJKU

... Poslije odlaska mudraca ukazuje se jedan anđeo svetom Josipu u snu i reče mu: "Ustani, uzmi dijete i njegovu majku pa bježi u Egipat i budi ondje dok ti opet ne kažem, jer će Herod tražiti dijete da ga ubije" (Mt 2,13). Josip se i ovdje pokazuje kao čovjek od povjerenja i pouzdanja. Anđeo se obraća njemu, jer on je odgovoran za majku i dijete. Bog je njemu iskazao povjerenje, a on, Josip, iskazuje svoje pouzdanje u Boga bez ograničenja, sve velikodušno prihvaća.

KRV I SUZE

Dok su bježali, Josip se brinuo o Isusu noseći ga većim dijelom puta, ponekad ga je povjeravao majci. Nije isključeno da su Josip i Marija na tom putu trpjeli glad, a još više žeđ. Isus je svu svoju hranu dobivao od majke – "U tebi je izvor životni, tvojom svjetlošću mi svjetlost vidimo" (Ps 35,10)...

Josipova se patnja u tim trenucima sastojala u tom što je bio posve nemoćan da priskoči Mariji i Isusu u pomoć. Mogao im je dati samo svoje osjećaje svoju ljubav i pouzdanje. ...

.... Nakon Herodove smrti vraćaju se u Nazaret gdje Isus provodi svoje godine – "Dijete je raslo i jačalo napunjujući se mudrošću. I milost je Božja počivala na njemu" (Lk 2,40).

... Josip ima značajno mjesto u dva posjeta hramu, prvi put kada su Marija i Josip prikazali Isusa u jeruzalemskom hramu, a drugi put kada Isus, u dvanaestoj godini, prati svoje roditelje.

U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU

Josip je za nas više učinio svojim djelima, nego što bi mogao učiniti svojim riječima. U punoj slobodi dragovoljno je navezao svoj život na život utjelovljene Riječi, prihvatio je sva odricanja da bude otac Boga – Djeteta, otac na jedinstveni način, otac u Božje ime, proročki ali ipak stvarni otac. Dan za danom prihvaćao je sva odricanja koja su proizlazila iz njegova

neudobnog položaja. Njegova je zasluga što se pouzdavao u Gospodina u životu. Svagdanji nazaretski život Josipa i Marije bijaše život svih njihovih suvremenika, ali s više unutarnje duboko snažne djelatnosti.

Josip je bio sposobni zanatlija na službi svima. Od Josipa su tražili sve vrste poslova, ako se je radilo o gradnji, održavanju ili popravku. Rad se nije obavljao samo u radionici, nego je trebalo ići i drugdje, da se nabavi drvo i druge potrebne stvari, a i da se udovolji naručiteljima, koji su tražili da se kod njih radi ili nešto popravi na otvorenom polju.

Josipova raspoloživost bijaše samo plod njegove raspoloživosti Gospodinu. U svojem životu nije uvijek nailazio na ruže i cvijeće. Bilo je nezadovoljnih, nestrpljivih naručitelja, koji su željeli doći na red prije drugih, a i takvih koji nisu plaćali i koje je trebalo sto puta tražiti da namire svoj dug. Katkada nije bilo posla ili je bio odveć mučan. Sve su to pojave i teškoće, koje poznaju svi koji žive od svoga rada i koji ovise o drugima....

... Kada, gdje i kako je Josip prešao iz ovoga života u vječni? Evanđelje ne kaže baš ništa, a i predaja nije jednodušna. Vjerojatno je da je završio svoj život u naručju Isusa i Marije u Nazaretu.

Poslanje svetog Josipa nije se smrću završilo, nego je započelo u drugom obliku.